

Missbruk av fakta?

Alkohol och droger i medierna

Nordens
välfärdscenter

E-SIGARETTER

95 PROSENT MINDRE

SKADELIG ENN

RØYK

Då journalister och forskare möts

Många gånger kan det uppstå en krock när journalister och forskare möts. De två yrkesgrupperna har i grunden samma uppgift, att ta reda på och förmedla fakta, men arbetsmetoderna skiljer sig. Journalister vill belysa och förklara skeenden på ett lättförståeligt sätt med en tydlig nyhetsvinkling och ofta sker det med en snäv deadline. Forskning handlar om att ta fram faktabaserad och fördjupad kunskap, inte nödvändigtvis om att ge korta och entydiga svar. Om temat dessutom är kontroversiellt och känsloväckande, som alkohol och droger, är risken för missförstånd stor.

Syftet med den här publikationen är att bidra till att göra rapporteringen om alkohol och droger i medier mer faktabaserad och nyanserad. Publikationen riktar sig i första hand till dem som håller på att inleda sin karriär, det vill säga journalistikstuderande, nya forskare och forskningskommunikatörer men också övriga

experter inom alkohol- och drogområdet, exempelvis tjänstemän och folkhälsomyndigheter.

Journalister och forskare behöver varandra. Det ligger i många forskares intresse att få genomslag för sin forskning i media och i journalisternas intresse att hitta de rätta experterna

DU KAN ALDRIG

VIDE,

**HVOR LÆNGE DU
HAR HASH I BLODET**

och få korrekt faktaunderlag för sina inslag. Journalistiken är ett centralt och svårersättligt mellanled som gör forskning tillgänglig och begriplig för den breda allmänheten.

De allra flesta journalister och forskare gör ett gott jobb. Ändå är det lätt att alkohol- och drograpporteringen i medierna blir snedvriden. Alkohol- och drogområdet är fullt av motstridig information och olika parter intressen, till exempel folkhälsomyndigheters och alkoholindustrins. I den bästa av världar har en journalist som rapporterar om alkohol och droger kunskap inom bland annat medicin, sociologi, kriminologi och samhällsvetenskap.

Ett problem inom journalistiken i dag är att de flesta journalister saknar möjligheter att specialisera sig inom olika ämnen. Det finns allt färre specialreportrar. Journalistens arbetsdag handlar i princip om att varje dag ta sig an nya ämnen. Det sker under tidspress och risken för missförstånd och feltolkningar är stor. Här har den enskilda forskaren ett ansvar att kommunicera sina forskningsresultat och relaterad kunskap tydligt och enkelt.

Med ökad förståelse och respekt för varandras arbetssätt ökar sannolikheten för att rapporteringen blir trovärdig och rätt. Forskarna kan behöva medietränas och journalisterna forskningstränas. Vi hoppas att den här publikationen är en hjälp på vägen.

Nordens välfärdscenters seminarieturné "Missbruk av fakta? Alkohol och droger i medierna" besökte under 2015-2016 de nordiska länderna. Syftet var att tillsammans med Nordens främsta experter diskutera om alkohol- och drograpporteringen i medierna och om hur journalister, forskare och övriga experter kan bli bättre på att kommunicera med varandra. Publikationen baserar sig på diskussionerna under seminarierna i respektive länder samt samarbete med en nordisk arbetsgrupp. Ett stort tack till alla som bidragit med sin kunskap!

ÁFENGI

ER GOTT

FYRIR KÓLESTERÓLIÐ

Roller i förändring

Inom forskningsvärlden talar man allt oftare om vikten av att kommunicera. Forskare har ett uppdrag i den så kallade tredje uppgiften: att förmedla sina forskningsresultat och sin kunskap både inom och utanför den akademiska världen. Flera forskningsfinansiärer ställer också krav på att forskaren ska kommunicera sina resultat till den breda allmänheten. Det blir alltså allt viktigare för forskare att kunna popularisera forskningsresultaten och göra dem lättillgängliga.

Forskarnas medverkan i medierna har förändrats över tid. Tidigare låg journalistikens tyngdpunkt på att endast rapportera nyhetsfakta men numera lägger journalistiken allt mer vikt på tolkning och analys av nyhetshändelser. Då forskare tidigare främst uttalade sig i egenskap av forskare för en viss undersökning får de numera också frågor om bakgrunden till och betydelsen av olika

sociala fenomen eller ombeds att utvärdera politiska beslut. Detta har lett till att en del forskargrupper är mer efterfrågade i medierna än andra. Tidigare figurerade forskare inom de naturvetenskapliga disciplinerna oftast i medierna. Idag intervjuas allt oftare också forskare inom humanistiska eller samhällsvetenskapliga ämnen.

Journalistiken har under de senaste årtiondena skakats om rejält i och med den digitala utvecklingen, alternativa kommunikationskanaler och försämrade ekonomi på grund av bland annat uteblivna annonsintäkter. Hetsen efter mediekonsumenter har skapat fenomenet "klickjournalistik", där varje klick och delning kan vara avgörande för annonsförsäljningen.

Trots förändringarna kvarstår journalistikens grunduppdrag och de traditionella medierna anses fortfarande av allmänheten vara en av de viktigaste informationskällorna. Förtroendet för medierna är högt och media anses ha en betydande makt som agendasättare, inte minst då det gäller forskningsresultat.

Forskningskommunikatörer spelar också en större roll som länk mellan journalister och forskare. När samarbetet fungerar som det ska kan kommunikatorerna vara till nytta för forskaren som vill nå ut med sina resultat i ett fungerande format i medierna.

Falsk balans

Medier har ett ansvar för att hålla rapporteringen balanserad och saklig. Den stora fallgropen är så kallad falsk balans, det vill säga då åsikter och vetenskapliga fakta får samma tyngd i medierapporteringen.

En balanserad rapportering är grunden för god journalistik. Att rapporteringen är balanserad betyder inte att alla parter har lika mycket tyngd. Journalister måste till exempel vara uppmärksamma på att inte ge en skev bild av att det finns två jämnstarka ståndpunkter när de vetenskapliga bevisen faktiskt väger tyngre för den ena. Det är viktigt att kunna se skillnad mellan åsikter och fakta. Forskare kan förstås också ha åsikter, men då måste det tydligt framgå vad som är forskningsresultat och expertutlåtanden och vad som hör till åsiktskategorin. Journalisten har en skyldighet att göra det klart för mediekonsumenten ur vilket perspektiv den intervjuade pratar, exempelvis ur ett faktaperspektiv eller försäljningsperspektiv.

Journalister är bra på att vara kritiska och hitta argument för och emot olika ämnen. För att undvika falsk balans behövs det kanske ändå inte alltid en motpol, till exempel om oppositionen är väldigt marginell. Ur läsarens synvinkel kan en omfattande populationsundersökning i ett reportage lätt få samma tyngd som några slumpmässigt valda personers åsikter om de ställs mot vetenskapliga fakta i ett reportage.

Journalister bör också vara uppmärksamma på vilka forskningsprojekt de väljer att lyfta fram. Publiciteten kring forskningsnyheter kan i hög grad bli snedvriden om fleråriga, omfattande forskningsresultat inte får mediesynlighet medan mindre och kanske mer journalistiskt lättjobbade gallur skapar braskande rubriker.

Förutfattade meningar

Det råder en del förutfattade meningar mellan journalister och forskare. Många forskare tycker att förenklingen av forskningsresultat är ett problem, likaså vissa journalisters oförmåga att bedöma forskningsresultatens kvalitet. En del forskare är därför ovilliga att ställa upp på

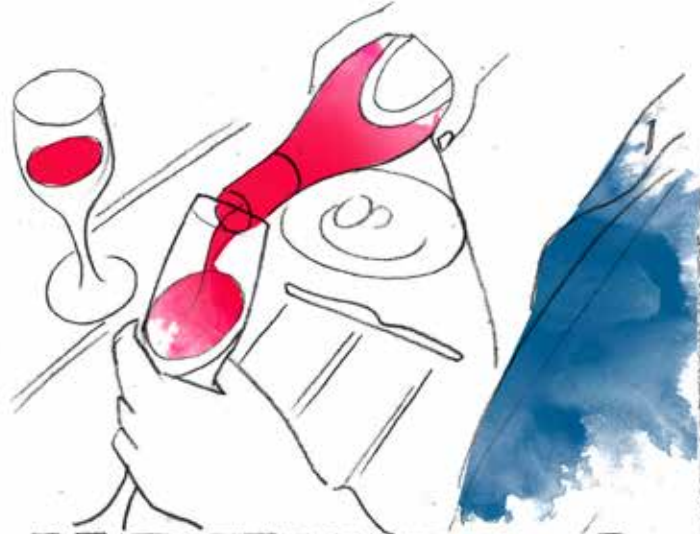
intervju av rädsla för att deras budskap ska förvrängas. Andra kan uppleva att deras närvaro i en intervju närmast är symbolisk, att berättelsen redan är bestämd på förhand. Forskare önskar också förståelse för att de inte kan uttala sig om allting inom sitt ämnesområde.

Journalister kan å sin sida uppleva att forskare inte förstår journalistikens villkor på krav om tydlig vinkel och snäv tidsram. Många önskar att forskarna kunde bli bättre på att popularisera sina forskningsresultat och skilja mellan vad som är relevant för den breda allmänheten eller för expertfältet.

Både journalisten och forskaren vinner på att öppet kommunicera med varandra inför en intervju: Vilken är frågeställningen? Hur ser intervju-situationen ut? I vilken egenskap intervjuas experten? Forskaren har rätt att veta på vilket sätt hen kommer att användas som källa för att kunna fatta beslut om att ställa upp på en intervju.

ÁFENGI

ER HOLLARA EN

HREYFING

Det lönar sig för forskaren att på förhand ta hjälp av en kommunikationsavdelning, ifall en sådan finns tillgänglig. Hjälpen kan bestå i råd om hur man enkelt förpackar sina budskap utan att innehållet för den skall förvanskas. Med andra ord att göra budskapen lättillgängliga.

Om forskare inte ställer upp på intervjuer öppnas vägen för mindre seriösa röster. Expertrollen i samhället förändras. Sociala medier har lett till ett ökat antal självutnämnda experter som till viss mån också genomsvyrar de traditionella medierna. Då det tidigare fanns krav på formell kompetens hos den som uttalade sig kan nuförtiden i stort sett vem som helst uppnå expertstatus i allmänhetens ögon, exempelvis genom erfarenhet eller yrke. Det behöver inte

nödvändigtvis vara en dålig sak men journalisterna måste vara tydliga gällande vad som är fakta och vad som är åsikter.

Universiteten uppmanar forskare att bli mer aktiva inom samhällsdebatten. Samtidigt menar en del forskare att de uppfattas som oseriösa bland sina kolleger om de figurerar mycket i media. Inom vetenskapsjournalistiken bör målet vara att sträva efter en öppen dialog. Forskare får inte isolera sig av rädsla för att bli kritiserade eller missförstådda av andra kollegor.

E-SIGARETTER

KAN GI DEG

DATAVIRUS

Terminologi

– en viktig del av kommunikationen

"Knarkare, missbrukare, alkoholist, drogberoende, uteliggare, alkis, missbrukarmamma". Dessa är några exempel på termer som används då personer med missbruksproblem benämns i medier och i den allmänna debatten. Ordval kan verka triviala och för journalisten kan det verka självklart att välja en benämning som tolkas lika av de flesta. Men hur bidrar egentligen ordvalet till att läsaren eller åhöraren skapar och reproducerar förutbestämda stereotypier?

Inom journalistiken finns det höga krav på att rubrikerna och rapporteringen ska dra åt sig uppmärksamhet och vara lockande för läsarna samtidigt som det finns lite tid för faktautredningar och bakgrundsarbete. I detta utmanande arbetsklimat är det för journalister särskilt viktigt att komma ihåg att ordval och nyansering av texter har en betydande inverkan på hur vi uppfattar fenomen som alkohol, narkotika och missbruk. Journalisten har en väsentlig roll i att påverka den ton vi har när vi talar om till exempel missbruksrelaterade teman.

Ett exempel är benämning av olika substanser. "Alkohol och droger" är en vanlig benämningsform, men numera är det allt vanligare bland professionella inom beroendefrågor att använda "alkohol och andra droger" eftersom alkohol som en beroendeskapande psykoaktiv substans också kan klassificeras som en drog. Att den senare benämningen blir allt vanligare kan tänkas i längden spela en roll för hur allmänheten överlag uppfattar alkohol.

Helhetsbilden av alkoholrelaterade fenomen kan bli tydligare om forskare i större utsträckning deltar i samhällsdebatten. Ett samarbete mellan forskare och journalister både främjar en bredare vinkling av frågeställningarna och förtydligar komplexiteten av alkohol, droger och samhället.

Missbruk – ett symptom snarare än en diagnos

Att beskriva missbruk som ett isolerat fenomen är i många fall problematiskt. Missbruk är starkt kopplat till social ojämlikhet; vi vet att risken för att komma i kontakt med missbruk (andras eller eget) varierar stort mellan grupper med olika socioekonomisk status, det vill säga olika position i arbetslivet, boende eller till exempel grad av utbildning. I rapportering om missbruksrelaterade teman och personer med missbruksproblem är det därför viktigt att reflektera kring vilka riskerna är för att bli utsatt för missbruk i olika miljöer. För att undvika en text som bekräftar förutbestämda uppfattningar om missbruk är det viktigt att beskriva missbruksrelaterade teman i en kontext där strukturella skillnader och ojämlika villkor görs tydliga.

ÄLYKKÄÄT

KÄYTTÄVÄT ALKOHOLIA

ENEMMÄN KUIN

TYHMÄT

För att illustrera: i en artikel där narkotikabruk och missbruksproblem beskrivs ur brukares synvinkel är det viktigt att lyfta fram i vilken miljö bruket och missbruket förekommer. För den som är socialt utsatt, exempelvis hemlös eller långtidsarbetslös, är risken att bli utsatt för missbruk och förutsättningarna att komma ur ett missbruk inte jämförbara med den som har en socialt starkare position och dessutom ett skyddsnät i form av familj, arbete och vänner. Att skriva om missbruk som ett problem som endast har att göra med individen och hens val kan ge en missvisande och orättvis bild av kopplingen mellan risker, val, missbruk och förmågan att ta sig ur ett missbruk.

Spritrally och alkoholskandal

Utöver att skapa och stärka förutfattade meningar om vissa grupper och miljöer, bidrar terminologi även till

hur vi tolkar och förhåller oss till alkoholrelaterade teman överlag. Uttryck som ölresa, spritmöte, nätsprit, spritrally och alkoholskandal är exempel som använts i medierapporteringen om alkoholpolitik, alkoholförsäljning och dryckesvanor. Också här sätter ordvalen tonen på reportaget.

Till exempel spritrally, som ofta benämns i samband med gränshandel med alkohol, ger bilden av ett karnevalartat tillstånd där alla deltar och där inga vanliga regler för alkoholförsäljning gäller. Som ett isolerat ord innebär spritrally frekventa alkoholinköpsresor till ett annat land. Men i en nordisk restriktiv alkoholpolitisk kontext kan spritrally hos läsaren få en mer komplex innebörd; spritrally syftar till en slags laglöshet och åsidosättning av den reglerade alkoholförsäljningen, vilket kan tänkas tilltala dem som önskar alkoholpoli-

tiska liberaliseringar, men också hota dem som ser problem med en ökad tillgänglighet av alkohol i hemlandet.

Att dricka alkohol – är det normen?

I en betydande del av medierna och samhällsdebatten är alkoholbruk snarare än avhållsamhet normen. Formuleringar och tonen i rapportering om alkohol skiljer sig betydligt från till exempel rapporteringen om tobak, som också är en laglig och beroendeframkallande substans. Tobaksrökning har under de senaste decennierna blivit mindre accepterat, medan alkoholkonsumtion fortsättningsvis beaktas som norm.

Medierna ifrågasätter sällan alkoholen som ett inslag i olika sociala situationer. De kritiska granskningar som förekommer är främst starkt polariserande för eller emot en liberalisering av alkoholpolitiken. Debatter lyfter ofta upp argument som normaliserar alkoholbruk, till exempel genom att betona skillnaden mellan

”moderata drickare” och ”problembrukare”.

Alkoholskadorna är givetvis allvarigare hos högkonsumenter, men medierapporteringen betonar sällan att det är de ”moderata drickarna” det vill säga genomsnittskonsumenten, som står för majoriteten av alkoholrelaterade hälsoproblemen. En sådan polarisering bidrar ytterligare till att skapa grupperingar ”vi” och ”dem” där problematiskt alkoholbruk och hälsoproblem som konsekvens främst kopplas ihop med en mindre grupp högriskkonsumenter. Detta bidrar till att skapa och återskapa förutbestämda uppfattningar om alkohol.

SMERTESTILLENDE

PILLER

ÅBNER DØREN TIL ET
HEROINMISBRUG

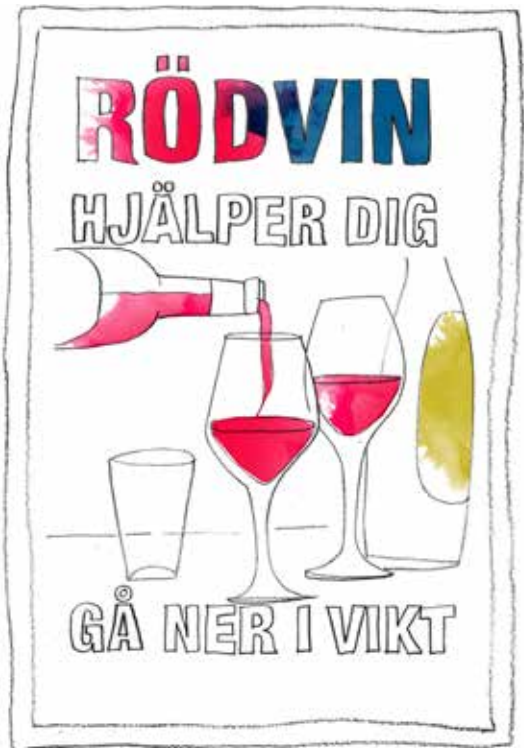
Forskare och **journalister** tipsar varandra

Här har vi listat några tips och önskemål från forskare till journalister och vice versa. Tipsen är avsedda som tankeväckare och inspiration, allt för att underlätta kommunikationen yrkesgrupperna emellan.

JOURNALISTENS TIPS TILL FORSKAREN

Om mediesynlighet:

- ▶ Inse värdet av att få spridning för dina forskningsresultat via media.
- ▶ Lyft fram relevanta fakta och gör forskningsresultaten lättillgängliga – tipsa gärna journalister om intressant information!
- ▶ Tänk på vilka resultat som kan intressera medier. Det kan handla om andra teman än de centrala forskningsresultaten.
- ▶ Skapa och upprätthåll goda journalistkontakter.
- ▶ Ifall ditt ämne är svårförståeligt, vänd dig då till mer vetenskapliga medieforum, exempelvis populärvetenskapliga aktualitetsprogram.
- ▶ Be om hjälp av kommunikationsavdelningen om du har tillgång till en sådan.
- ▶ Om inte du ställer upp på intervju kan mindre seriösa röster få mer utrymme.

Inför och under en intervusituation:

- ▶ Fundera ut på förhand varför och för vem forskningsresultaten är viktiga.
 - ▶ Var tillgänglig när journalisterna kontaktar dig, exempelvis då ett pressmeddelande skickas ut.
 - ▶ Ta reda på i förväg hur intervusituationen ser ut (ett direktsänt debattprogram eller bandad intervju, i etablerad dagstidning eller kvällstidning?).
 - ▶ Undvik vaga beskrivningar av forskningsresultaten och alltför omfattande datatabeller, uttryck dig i klarspråk, förtydliga terminologin och begreppen.
 - ▶ Våga betona de forskningsresultat du är säker på.
 - ▶ Var tydlig ifall du har en egen agenda och vill förmedla annat än objektiva forskningsresultat.
 - ▶ Våga svara "Jag vet inte".
 - ▶ Du har rätt att granska dina uttalanden innan de publiceras och komma med en eventuell rättelse efteråt.
- Tänk också på detta:**
- ▶ Bekanta dig med journalister-
nas arbetsprocess (nyhetskriterier,
vinkling etc.) och de journalistiska
yrkesreglerna som styr journalis-
ternas arbete.
 - ▶ Ha förståelse för att journalister
arbetar under hård tidspress.
 - ▶ Sträva efter en dialog, isolera dig
inte i rädsla för kritik eller miss-
förstånd.
 - ▶ Samarbeta med journalisten för
bästa slutresultat.
 - ▶ Om du får möjlighet, delta i en
mediekurs för forskare.

FORSKARENS TIPS TILL JOURNALISTEN

När du läser ett pressmeddelande eller annan text om forskning, fundera på:

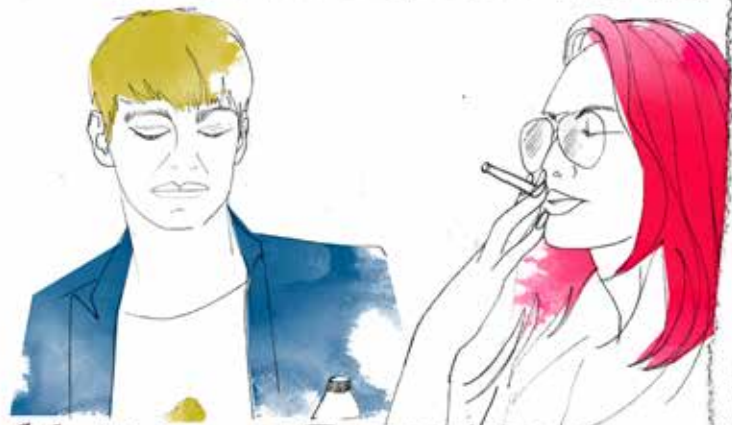
- ▶ Vem gjorde forskningen och i vilket syfte gjordes den?
- ▶ Är informationen fortfarande aktuell?
- ▶ Vilken typ av studie är det och vilken metod har använts?
- ▶ Hur och var insamlades data?
- ▶ Hur ser den studerade populationen ut, vilka representeras och i hur stor omfattning?
- ▶ Vem finansierade studien, finns det en intressekonflikt?
- ▶ Kunde finansören påverka vilka resultat som publicerades?
- ▶ Av hurdan nivå och kvalitet är forskningen?
- ▶ Var publicerades forskningen?

Då du intervjuar och producerar journalistiska alster:

- ▶ Lyssna inte enbart på de röster som hörs mest – vem är expert?
 - ▶ Ha respekt för att en del forskare enbart vill uttala sig om sina forskningsresultat medan andra gärna också uttrycker egna åsikter.
 - ▶ Bygg upp ditt inslag så att det tydligt framgår vad som är fakta och vad som är åsikt.
 - ▶ Inkludera gärna en faktaruta om studien som beskrivs.
 - ▶ Fundera på i vilken kontext du använder vox pop, det vill säga intervjuer med mannen på gatan, och hur du formulerar frågorna.
 - ▶ Undvik slentrianmässig, stereotypiserande bildsättning.
- Tänk också på detta:**
- ▶ Forskning är ett kumulativt, långsiktigt arbete – resultat av enskilda studier är inte alltid korrekta.
 - ▶ Ordval har ett stort inflytande på hur läsaren uppfattar temat.
 - ▶ Det finns meningskiljaktigheter forskare emellan – var kritisk.
 - ▶ Granska också projekt med ett till synes gott syfte, exempelvis anti-drogkampanjer som inte uppfyllde sitt syfte.
 - ▶ Var kritisk mot förutbestämda uppfattningar om alkohol- och narkotikabrukare.
 - ▶ Missbruksproblem ska i de allra flesta fall ses som en del av komplexa sociala problem. Ifall du är osäker om ditt reportage fångat komplexiteten, konsultera gärna forskare med expertis på området.
 - ▶ Om du är intresserad: det finns kurser i forskningsmetodik som du kan gå för att få bredare kunskap.

VAROITUS UUDESTA
HUUMEEESTA:

“40 KERTAA
PAHEMPI
KUIN HEROIINI”

Termer och begrepp inom forskningen

Inom forskningen används många begrepp och termer som har en avgörande roll då du ska ta del av forskningsresultat och undvika missförstånd. I listan på nästa sida har vi lyft fram några exempel som kan hjälpa dig på vägen.

Grundforskning: Systematiskt och metodiskt sökande efter ny kunskap.

Tillämpad forskning: Att utveckla sätt som tillämpar befintlig forskning.

Utvecklingsarbete: Att använda forskningsresultat till olika utvecklingssyften.

Utredning: Att beskriva befintliga förhållande, forskning och insatser inom ett givet område.

En **vetenskaplig artikel** skall följa det accepterade formatet för en vetenskaplig publikation och den skall vara vetenskapligt granskad (peer-reviewed). Vetenskapliga tidskrifter kan klassificeras med hjälp av en **impakt faktor**, det vill säga det årliga antalet citerade artiklar som publicerats i en viss tidskrift. Inom vetenskapen betraktas **impakt faktor** som en indikator för hur betydelsefull en tidskrift är inom sitt specifika område och många forskare ser **impakt faktor** som en indikator för kvalitet.

En **meta-analys** är en studie som genomlyser och analyserar den samlade vetenskapliga forskningen på ett område och drar samlade slutsatser på basis av genomlysningen. Kvantitativa forskningar är ofta präglade av lite direktkontakt till den undersökta gruppen eller populationen. Resultaten baserar sig främst på att den undersökta populationen är tillräckligt stor och på att observationerna gäller hela populationen och inte marginella undantag. Exempel på kvantitativa data är enkätundersökningar, indirekta observationer eller strukturerade intervjuer. Även undersökningar som baserar sig på register som till exempel sjuk- eller socialvårdsregister kategoriseras som kvantitativa.

Kvalitativa forskningar fokuserar på ett antal individer och ger en fördjupad förståelse om ett visst ämne. Forskningen är ofta flexibel och forskaren kommer i betydande grad i kontakt med forskningspersonerna eller forskningsgrupperna. Exempel på kvalitativa material är individuella intervjuer eller gruppintervjuer, fallstudier och deltagande observation.

Både kvalitativa och kvantitativa forskningarharsomålattproducera kunskap. Oberoende av metodik skall rapporteringen och analysen vara objektiv och argumentationen skall vara både trovärdig och saklig.

Falsk balans uppstår i journalistisk rapportering då en irrelevant minoritetsopinion ställs som en andra åsikt mot till exempel ett välgrundat forskningsresultat i syfte att skapa ett balanserat reportage.

Intressekonflikter uppstår då skribenten har en koppling som kan påverka textens objektivitet. Intressekonflikter kan vara personliga, kommersiella, politiska, akademiska eller ekonomiska och de kan leda till situationer där skribentens professionella omdömesförmåga ifrågasätts. För att undvika sådana situationer är det viktigt att skribenter redogör för alla intressekonflikter. Inom rusmedelsområdet är risken för intressekonflikter särskilt stor i och med finansärer som alkoholindustrin, tobaksindustrin, medicinska industrin, och otaliga intresseorganisationer.

Roffarförlag publicerar ofta flera roffarfartidskrifter. Roffarförlag och roffarfartidskrifter tar betalt av författare som önskar publicera sina artiklar utan att erbjuda de tjänster som associeras med legitima vetenskapliga tidskrifter. Roffarförlag kan igenkännas av att de ofta har bristande eller falsk information om vem som är tidskriftens chefredaktör och om redaktionsrådet, artikelpriser, digital arkivering, hemort etc.

**OMFATTANDE
FORSKNING**

VISAR

◦ DET LÖNAR SIG ATT
DRICKA ALKOHOL

VI SOM GJORT PUBLIKATIONEN

Jessica Gustafsson, kommunikationsrådgivare vid Nordens välfärdscenter i Finland. Jessica har en bakgrund som nyhets- och aktualitetsreporter på Yle och som informatör vid social- och hälsovårdsministeriet i Finland.

Nina Karlsson, projektledare vid Nordens välfärdscenter i Finland. Nina jobbar med nordisk projekt- och forskningskoordinering på alkohol- och narkotikaområdet.

Arbetsgrupp

Anna Raninen, avdelningschef, Centralförbundet för alkohol- och narkotikaupplysning (CAN), Sverige

Astrid Renland, redaktör, Rus & Samfunn, Norge

Judit Hadnagy, kommunikationschef, Nordens välfärdscenter, Sverige

Rafn M Jónsson, projektledare, Embætti Landlæknis (Hälsodirektoratet), Island

Simone Sefland Pedersen, projektkoordinator, Information, Danmark

Tuukka Tammi, forskare och chefredaktör, Institutet för hälsa och välfärd/ tidskriften Yhteiskuntapolitiikka, Finland

MEDVERKANDE I DE NORDISKA SEMINARIERNA

Finland

Esa Väliverronen, professor i kommunikation, Helsingfors universitet

Heikki Hiilamo, professor i socialpolitik, Helsingfors universitet

Marjatta Montonen, specialsakkunnig, Institutet för hälsa och välfärd

Päivi Repo, journalist, Helsingin Sanomat

Tuukka Tammi, forskare och chefredaktör, Institutet för hälsa och välfärd

Ulla Järvi, ordförande för Förbundet för vetenskapsjournalister

Sverige

Björn Johnson, docent, Malmö Högskola

Cissi Askwall, generalsekreterare, Vetenskap & Allmänhet

Mats Ramstedt, docent, Centralförbundet för alkohol- och narkotikaupplysning (CAN)

Matts Lindqvist, kommunikationsrådgivare, Nordiska ministerrådet

Miki Agerberg, journalist, Läkartidningen

Norge

Astrid Renland, redaktör, Rus & Samfunn

Knut-Inge Klepp, divisionsdirektör, Folkehelseinstituttet

Linn Stalsberg, frilansjournalist

Ole André Sivertsen, programledare/konceptutvecklare

Tord Finne Vedøy, forskare, Folkehelseinstituttet

Danmark

Hanne Fall Nielsen, reportagechef, Jyllands-Posten

Helge Kvam, lärare, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole

Lars Iversen, styrelseledamot, Alkohol & Samfund

Torsten Kolind, lektor, Center for Rusmiddelforskning, Aarhus Universitet

Søren Ørsted Pedersen, presschef, Rådet for Sikker Trafik

Island

Guðrún Hálfðánardóttir, journalist, mbl.is

Rafn M Jónsson, projektledare, Embætti Landlæknis (Hälsodirektoratet)

Ólöf Skaftadóttir, journalist, Fréttablaðið

Jóna Margrét Ólafsdóttir, lektor i socialt arbete, Islands universitet

Ingibjörg Rósa Björnsdóttir, lärare i journalistik och massmedier,
Islands universitet

Åland

Albin Dahlin, redaktionschef, Ålands Radio och TV

Astrid Olhagen, frilansjournalist

Fredrik Rönnlund, vikarierande socialinspektör, Ålands landskapsregering

Christer Strand, ordförande för Ålands Motorföräres Helnykterhetsförening r.f.

Åke Mattsson, tidigare narkotikapolis, politiker

Nordens välfärdscenter
+358 (0)20 7410 880
helsingfors@nordicwelfare.org
www.nordicwelfare.org

**Nordens
välfärdscenter**